

РЕШЕНИЕ

№ 22152

гр. София, 03.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.04.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Йорданова
Димитър Петров

при участието на секретаря Светла Гечева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **3088** по описа за **2026** година докладвано от съдия Димитър Петров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от АПК, във вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано по касационна жалба подадена от А. И. О., срещу решение № 690/26.02.2026г., постановено по АНД № 20251110213517/2025г. на СРС, 22 състав, с което е потвърдено издадено срещу касатора НП № 25-4332-022267 на началник сектор отдел „Пътна полиция“ СДВР.

Касаторът поддържа, че решението е неправилно и необосновано. Поддържа, че в нарушение на процесуалните правила не е бил разпитан и полицейският служител – свидетел при съставяне на акта. Отделно от това, съдебният акт е немотивиран и не са налице законовите основания за ангажиране на отговорността му. Прави искане за отмяна на решението и постановяване на ново, с което НП да бъде отменено.

Касационната страна – началник сектор отдел „Пътна полиция“ СДВР, с писмено становище оспорва жалбата.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура изразява становище, че касационната жалба е основателна.

Административен съд – София-град, 5 касационен състав, като обсъди посочените в жалбата касационни основания и доказателствата по делото, и след като извърши служебно проверка по реда на чл. 218, ал. 2 от АПК, приема за установено следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК и е процесуално допустима. Разгледана по същество, съдът намира следното:

Производството пред СРС е образувано по жалба подадена от А. И. О., срещу НП № 25-4332-022267 издадено от началник сектор отдел „Пътна полиция“ СДВР, с което на основание чл.183, ал.4, т.6 от ЗДвП, на жалбоподателя е наложена глоба в размер на 50 лв. (25,56 евро), за нарушение на чл.104А от ЗДвП.

НП е издадено за това, че на 18.08.2025г., около 20:35 часа, в [населено място], на кръстовището на ул. „Д-р С. С.“ и [улица], управлява собствения си автомобил А. А8, с рег. [рег.номер на МПС] , като използва мобилен телефон, без устройство позволяващо използването му, без участието на ръцете.

Още с писмото за изпращане на жалбата и административната преписка, СДВР е посочил, че обжалваното НП е платено на 03.09.2025г., чрез „POS TERMINAL“.

Жалбоподателят е приложил към жалбата си квитанция за извършено плащане с посочен номер на НП и размер – 40 лв., след 20 % отстъпка, както и разписка за извършеното плащане по сметка на СДВР.

В приложената към административната преписка Справка картон на водача, също е отразено, че обжалваното наказателно постановление е платено.

От тези данни е видно, че още при образуване на делото пред СРС е било безспорно между водача и административно-наказващия орган, че наложеното наказание с НП № 25-4332-022267 – глоба, е платено на 03.09.2025г., което са установява и от приложените към жалбата платени документи.

Разпоредбата на чл.78б, ал.1 ЗАНН, гласи, че в случай, че нарушителят не желае да обжалва наказателното постановление в частта относно наложената глоба, може да заплати в 14-дневен срок от връчване на наказателното постановление 80 на сто от нейния размер, освен ако специален закон предвижда намален размер на глобата. В тези случаи, наказателното постановление влиза в сила в частта относно наложената глоба от датата на плащането. В случай че нарушителят е обжалвал наказателното постановление и в срока по ал. 1 е заплатил глобата, производството по разглеждане на жалбата в тази част се прекратява на основание чл. 63г. – ал.2.

Цитираната разпоредба на чл.78б ЗАНН е приложима и в производството по съставянето на актовете, издаването и обжалването на наказателните постановления и фишове и по изпълнението на наложените наказания по реда на ЗДвП, на основание чл.189, ал.14 ЗДвП.

В тази връзка, при безспорен факт, че към датата на образуване на делото пред СРС жалбоподателят е бил заплатил наложената с НП глоба (80 на сто от нейния размер), СРС е следвало при съобразяване на разпоредбите на чл.78б, ал.1 и ал.2 от ЗАНН, да констатира, че наказателното постановление е влязло в сила поради плащане, а подадената срещу него жалба е процесуално недопустима. При тези данни, СРС е следвало да прекрати производството на основание чл.63г. ЗАНН. Разглеждайки жалбата по същество, съдът е постановил решението си при наличие на абсолютна процесуална пречка (недопустима жалба срещу влязло в сила НП), който порок води до недопустимост на обжалваното решение.

Изпълнявайки правомощията си по чл.221, ал.3 АПК, приложим на основание чл.63в от ЗАНН, настоящата касационна инстанция, следва да обезсили недопустимото решение на СРС и да прекрати делото.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 3 от АПК, Административен съд – София-град, Пети касационен състав,

Р Е Ш И :

ОБЕЗСИЛВА решение № 690/26.02.2026г., постановено по АНД № 20251110213517/2025г. на

СРС, 22 състав.

ПРЕКРАТЯВА производството по жалбата на А. И. О., срещу наказателно постановление № 25-4332-022267 издадено от началник сектор отдел „Пътна полиция“ СДВР.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.